

Abstrakt

Východiska: Praktičtí lékaři, kteří nemají hlubší znalosti v oblasti adiktologie, ve své praxi přichází do kontaktu s pacienty, kteří mohou mít či již mají adiktologický problém. Tento pacient bývá provázen stigmatem a tabuizací, a i na odborné profesionální úrovni je často těžké adiktologický problém oslovit. Lékaři jsou povinni zmapovat tento problém a poskytnout pomoc v podobě krátké intervence a mohou tak svého pacienta motivovat k vyhledání odborné pomoci. Existují jak překážky, tak podpůrné faktory v situaci zahájení a vedení rozhovoru o závislosti s pacientem.

Cíl: Cílem je zmapovat z pohledu praktického lékaře limity v práci s pacienty s adiktologickým problémem. Popsat a porozumět limitům v práci s pacienty s adiktologickým problémem v ordinacích praktických lékařů v Praze. Dílčími cíli jsou zaměření se na kvalitativní charakteristiky kontaktu lékaře s adiktologickým pacientem a zjistit potřeby lékařů pro zkvalitnění spolupráce s touto cílovou skupinou.

Metody: Diplomová práce je kvalitativního charakteru s volbou sběru dat pomocí polostrukturovaných rozhovorů. Výzkumný soubor čítá 12 respondentů, kteří splňují daná kritéria. Data jsou následně zpracována a interpretována dle dostupné odborné literatury.

Výsledky: Hlavním limitem v práci s adiktologickými pacienty v ordinacích praktických lékařů se ukazuje být nedostatek času na adekvátní posouzení potíží, obtížná spolupráce s těmito pacienty. Limitem je také nedostatek klinických znalostí, nedostatečné vzdělání nebo vlastní tolerance k adiktologickému problému. Z kvalitativních charakteristik bylo zjištěno, že kontakt lékaře s pacientem je vnímán negativně, v nedostatku důvěry a porozumění u pacienta s adiktologickým problémem. Hlavními potřebami praktických lékařů jsou větší časové a finanční dotace na intervenci s těmito pacienty, efektivní přesměrování do specializovaných služeb nebo větší rozsah vzdělání a edukace v adiktologii.

Závěr: Diplomová práce mapuje a popisuje limity v práci s adiktologickými pacienty v ordinacích praktických lékařů z pohledu samotného lékaře. Výsledky zdůrazňují tento kontakt s pacientem jako velmi náročný a těžký pro praktické lékaře. A přináší doporučení a potřeby, které mají praktičtí lékaři pro zlepšení kontaktu s pacienty s adiktologickým problémem, jako je větší rozsah a kvalita vzdělání či zaměření na zlepšení časových a finančních dotací. Doporučuje také rozšířit výzkum zaměřený na celkové zvládnutí adiktologické problematiky u praktických lékařů.

Klíčová slova: limity – praktické lékařství – závislost – adiktologický pacient – lékař